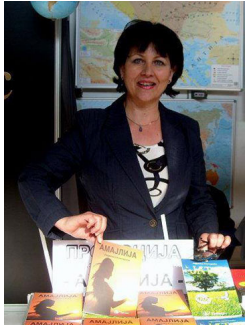

Темнината надвиснува над езерото.
Самоилова тврдина се огледува во мирните води.
Во далечината се соединуваат небото и езерските води,
А младата Месечина бара мирна лулка,
за уште една ноќ да мечтае во спокој.
Самртната тишина ја нарушува галебов крик.
Тој неуморно надлетува над езерски води.
Се издига повисоко, за миг да испушти потажен крик.
За кого тажи овој бел гaleb,
за својата бела галебица
или тажи за оваа земја,
за овој Македонски народ.
Во својот галебов крик ги повикува
Самоил, Климент, а можеби и уште некој светец.
Во својот галебов крик моли,
довикува за помош,
за трошка среќа,
за Македонија.

Автор: Јадранка Клисарова